

BIBLIOTECA *MARCEL·LÍ DOMINGO*

Recull de premsa local i comarcal

Un estudi avalat per l'IRTA i el C3 diu que el Delta ja existia fa 8.000 anys

Contràriament al que es pensava, el delta de l'Ebre ja existia fa 8.000 anys. Amb una morfologia incerta, però hi era, i aprofundir en el seu coneixement pot ajudar a modelar el futur davant l'amenaça del canvi climàtic.

TERRES DE L'EBRE Ò. Meseguer

Concloure que el Delta ja ho era fa 8.000 anys té un valor important perquè constata que ha superat, des d'aleshores, fluctuacions del nivell del mar de fins a un metre. La conclusió ha estat presentada en el Simposi Internacional sobre Canvi Climàtic que s'està fent aquests dies al Campus de l'Ebre de la URV, a Tortosa.

Que el delta de l'Ebre ja existia 6.000 anys abans de Crist s'ha pogut inferir a partir de datacions fetes en el marc d'una recerca de l'investigador Xavier Benito que se centrava en analitzar l'evolució del delta de l'Ebre des de l'Holocè (fins fa 11.000 anys) fins a l'actualitat i que ha permès trobar indicis que fa 8.000 anys **"ja hi havia ambients deltaics, de llacuna costanera, confirmats a partir de testimonis de sediments trobats a l'actual illa de Gràcia"**, al mig del Delta actual. **"A partir d'unes espores hem pogut identificar aquells ambients"**, revela Benito. I com s'ha pogut saber?. Es busquen en el sediment a analitzar restes que tinguen carboni i, a partir de la tècnica del Carboni 14 (isòtop radioactiu del carboni), **"es pot determinar quants anys fa que es va dipositar aquell estrat sedimentari"**. I per saber quines condicions ambientals i quin hàbitat, es busquen indicadors biològics: **"Hi ha uns animals, anomenats foraminífers, que quan es moren no es degraden i deixen un senyal. Això ha permès una reconstrucció palambiental en un punt concret del Delta"**, explica Benito.

La taula inaugural del simposi sobre clima.

la superfície deltaica ni traure conclusions de com ha anat canviant tot el Delta des d'aleshores.

L'estudi sí que pot tindre el seu encaix en l'actual context de canvi climàtic. De fet, com transmet Benito, els deltes sempre han estat afectats pel clima, tant a través de fluctuacions de nivell del mar com de sediments arrossegats pels rius. Al final de l'última glaciació, segons afirma, tots els deltes es van destruir, però en el moment en què el nivell del mar s'estabilitza, fa entre 8.000 i 9.000 anys, els deltes es formen novament, tot i que **"això no vol dir que ho fessen amb la mateixa ubicació i morfologia anterior, ja que van poder mutar a partir de canvis de la desembocadura"**.

EL PORT DE TORTOSA En qualsevol cas, que l'epicentre de l'actual Delta ja formés part d'un delta de l'Ebre fa 8.000 anys contradiu la tesi que fa 2.000 anys, en l'època dels romans, no hi havia delta; que el delta era un estuari i la línia de costa arribava fins a Amposta. Segons s'hi refereix Benito, un historiador tortosí va recollir textos dels romans i, en veure que a Tortosa hi havia un port marítim, va arribar a aquella conclusió. **"Però de forma errònia perquè a Nova Orleans**

riu", posa com a exemple.

La visió històrica aportada per aquest estudi, si s'hi aprofundeix, pot ajudar a predir com evolucionarà el Delta a partir de l'amenaça del canvi climàtic, però tenint en compte que el d'avui no actua de forma natural: el riu no transporta gairebé sediments, que queden retinguts als embassaments, i hi ha hagut una transformació a partir del cultiu de l'arròs. És a dir, el Delta, en el passat, hauria pogut, de forma natural, sobreviure a un cert increment del nivell del mar **"amb aportacions de sediment del riu i amb la sorra que configura un sistema dunar que amortigua l'impacte de la pujada del nivell del mar"** i, de fet, segur que això ha passat durant els darrers 8.000 anys, quan els sistemes deltaics no han estat tan antropitzats com ara. Avui és diferent: **"Ara, si no es fa res, el Delta patirà molt més les conseqüències"**. A més a més, hi ha prediccions que diuen que, entre l'augment del nivell del mar i la subsidència (enfonsament natural dels deltes), es poden perdre 4 o 5 metres en 300 anys i això, siga com siga, pot ser una sentència de mort. La ponència va ser presentada dimecres 11 de març per Benito mateix i correspon a la seua tesi doctoral, realitzada en el marc de la col·laboració entre l'IRTA i el centre

